

„Защото, ако вярваме, че Иисус умря и възкръсна, така и починалите в Иисус Бог ще приведе заедно с Него. Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да изпреварим починалите. Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христос ще възкръснат по-напред; после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем винаги с Господа.“
(1 Сол. 4:14-17)

Това е част от исторически документ, написан преди 2 000 години, точно между 50 и 54 г. сл. Хр. в Коринт от известен автор - апостол Павел. Думите се потвърждават от друг документ - Деяния на апостолите 17 и 18 глава.

Ние сме едно от поколенията, не само отхвърлили авторитета на Бога, но и подложили на съмнение Неговото съществуване. В основата на мирогледа ни са т. нар. "научни доказателства", които всъщност са само теории и хипотези. От друга страна, изпадаме в идолопоклонство, като обожествяваме науката. В продължение на няколко века всеки път, когато "персийски медни тръби" известят откритие на някакъв закон, цялата вселена се покланя, отдава почести и слава на науката, като загърбва Законодателя и Твореца точно както по времето на Данаил. Заобичахме израза "природата е създала" и така пренебрегваме Твореца на материята, която науката изследва, Създателя на законите, които тя открива, и почти одухотворяваме природата.

Но нека чуем какво мислят за науката днес самите учени, за да отрезвим представите си и да се върнем към Първоизточника на всяко знание.

През 1989 г. в Минесота на конференция за края на науката биологът Г. Стент, автор на книгата "Краят на прогреса", казва в своя доклад, че според него науката, технологията, както и изкуството имат начало и край в развитието си. Колкото по-бърз е прогресът, толкова по-близо е неговият край.

ГРАБВАН на Църквата

Още през 1969 г. Стент предрича, че следващите поколения ще загубят интерес към науката. Ще го смени ламтежът за удоволствия (наркотици, компютърни игри). За отделни хора, по думите на този учен, удоволствие може да бъде и търсенето на истината, т.е. науката, но най-вероятно това ще бъде не експериментална, а "иронична", т.е. спекулативна наука. Учените, посветили се на нея, се делят на два типа:

първите вярват, че откриват обективната истина; вторите разбират, че са по-близо до изкуството, отколкото до науката.

Химията и физиката са минали максимума в интензивността на развитието си около средата на XX в. подобно на географията и описателната биология. Това се потвърждава от нивото на разработките, удостоени с Нобелова награда.

Като хора, които не отричат науката и не я отхвърлят, а използват нейните постижения, без обаче да ѝ се покланят, ще се обърнем към нейните принципи и методи, за да изследваме въпроса за грабването на Църквата.

Преди да започнем, ще се обосновем защо претендираме, че изследването ни е научно.

трябва да бъде полезно за другите... да посочи основните материали за проверка на тезата, която защитава, както и да осигури материалите, за да могат и другите да продължат изследването.⁴¹

Трябва да отбележим, че основен извор на всички посочени и развити в този текст идеи е Свещеното Писание. Писаното Божие Слово се разглежда като текстуална основа на разкрития обект на вярата (Барт)⁹. Към принципа *sola Scriptura* (само Писанието) се добавя още един, задължителен за всяко богословско изследване и определен от Барт като *fides quarens intellectum* (вяра в търсене на разума).

Целта на това изследване не е да направим екзегетичен анализ, нито да потърсим етимологията на думата "грабване", а да дадем херменевтично тълкуване без алегии и образи, защото тези текстове трябва да се разбират буквално. По тази причина ще разглеждаме грабването като явление, като факт, който изисква не само логика и научен подход, но и вяра в Създателя на тази идея, т.е. пълно доверяване на Божия авторитет. Тази вяра не е мироглед, тя променя мирогледа чрез познанието на истината, разбирана като духовна реалност, а не като философска категория, като резултат от послушанието на човешкия разум и по Божие откровение.

Ще се опитаме да определим какво всъщност е грабване. За целта ще използваме текста: "Ето, една тайна ви казвам: не всички ще починаем, но всички ще се изменим, в един миг, докато трепне око, при последната тръба; защото тя ще затръби и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим. Защото това, тленното, трябва да се облече в нетление, и това, смъртното, да се облече в безсмъртие" (I Кор. 15:51-53).

И така, грабването е свръхестествено явление, съпроводено с мигновена промяна на човешкото тяло от състояние на тленност в нетление, от временно тяло във вечно, с други способности и функции, необходими за живот в

друго измерение, последвано от свръхестествено пренасяне на хора от земята на небето. Грабването на хора вече е било осъществявано в миналото и ще се осъществи в бъдещето от една и съща свръхестествена личност - Бога.

Още един текст говори за грабването без образи и алегии, без художествени фигури, буквално: "А за онзи ден и час никой не знае, нито небесните ангели, нито Синът, а само Отец. И както стана в Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син... Тогава двама ще бъдат на нивата; единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен. Две жени ще мелят на мелницата; едната ще бъде взета, а другата ще бъде оставена. Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ" (Мат. 24:36).

Някой от представителите на експерименталната наука може да се отнесе към този текст с известна доза скептицизъм. Поддръжниците на спекулативната наука, към която можем да отнесем и уфологията, ще дадат своите обяснения. Като нова наука, която изучава неидентифицирани летящи обекти, уфологията се опитва да намери своето място и предлага изводи за НЛО, които всъщност не са нищо друго освен проява на уменията на нечистите сили да лъжат хората чрез привидни чудеса, знамения, изцеления, видения. Тук тези сили имат натрупан опит в продължение на векове и лесно се приспособяват към изискванията на времето и към нивото на човешкото развитие. За съжаление днешното изпаднало в кома християнство поради безсилието си е готово да преотстъпи на уфолозите тълкуването за грабването на Църквата.

Нека да отбележим с какво разполагаме, за да обосновем твърдението си като научно. Знаем, че науката е:

1. Система от знания за закономерностите в развитието на природата, обществото, мисленето и за същността на явленията.

2. Съвкупност от закономерности, извлечени от човешкия опит.

ЕТО

Като разсъждава върху критерия за научност, Умберто Еко стига до извода, че изследването трябва: „... Да се отнася за обект, който е познаваем и дефиниран така, че да бъде познаваем и за другите... да дефинираме обекта, означава да дефинираме условията, при които можем да говорим за него, базирани се върху правила, които ние ще си определим или които някой преди нас е съставил... Изследването трябва да каже това, което още не е казано относно неговия обект, или да погледне от друг ъгъл това, което вече е казано...

Ние разполагаме със:

1. Система от знания за закономерностите при действието на силата, чрез която се извършва грабването, и за Бога като източник на тази сила и Създател на идеята за грабването.

2. Опитна на библейските личности, на Църквата през векове и в настоящето.

3. Исторически документи, които свидетелстват за грабване в миналото.

Исторически документи

Грабването на Църквата е явление, което се очаква в бъдещето, но данни за него съществуват от няколко века. Известни са ни исторически факти от различни периоди, записани в Священото Писание.

Първият документ е от 1500 г. пр. Хр.: "И Енох ходи по Бога и не се намираще вече, защото Бог го взе" (Бит. 5:24). Вторият документ гласи: "И докато те още ходеха и разговаряха, ето, появи се огнена колесница и огнени коне, които ги разделиха един от друг; и Илия възлезе с вихрушка на небето" (IV Цар. 2: 11). От този стих разбираме, първо, каква е подготовката - Елисей получава свидетелство, че неговият учител Илия ще бъде грабнат. Второ, дава ни се информацията, че

Бог известява за бъдещото грабване не само Елисей и Илия, но и мнозината пророци. Трето, става ясно, че има свидетели - събитието се случва в присъствие не само на Елисей, но и на петдесетте пророци. Четвърто, събитието е подложено на анализ и проверка:

„Тогавата му казаха: „Ето сега между слугите ти има петдесет силни мъже; нека отидат, молим да потърсят господаря ти, да не би да го е вдигнал Господният Дух и да го е хвърлил на някой хълм или в някоя долина.“ А Елисей отговори: „Не отивайте“ (IV Цар. 2:16).

Третият документ от I в. сл. Хр. е текстът за възнесението (грабването) на Христос: "И като ги благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на небето" (Лука 24:51). В този стих се потвърждава наличието на свидетели - повече от петдесет мъже и жени.

Четвъртият документ гласи: „...Те Го гледаха, Той се възнесе и облак Го подхвана и скри от погледа им. И като се вираха към небето, когато се възнасяше, ето, двама мъже в бели дрехи застанаха до тях и казаха: „Галилеяни, защо стоите и гледате към небето? Тоя Иисус, Който се възнесе от вас на небето, ще дойде така, както Го видяхте да отива на небето“ (Деян. 1:9-11). И тук имаме свидетели (освен учениците) -

ангелите, тези небесни създания - не само потвърждават възнесението на Христос, но и предсказват Неговото завръщане.

Опит

Известен ни е опитът на библейските личности:

- Енох, преди да бъде грабнат, получава свидетелство от Бога, че е угоден на Него.

- Вътрешният опит на Елисей - откровението от Бога, че Илия е грабнат, му дава повече убеденост, отколкото носи опитът на пророческите ученици, които тръгват да търсят Илия.

- В живота на Елисей се проявяват знамения и чудеса, след като "двоен дял" от духа на Илия се спуска върху него. Те са по-силни доказателства от вещественото, с което разполага - падналия от учителя му кожух.

При първите християни обещаната от Христос сила на Святия Дух действително става реалност за учениците в деня на Петдесетница, когато те се превръщат в истински апостоли: променят се не само духовно, но и психически. От боязливи, уплашени и потиснати стават смели и дръзновени мъже на вярата. Пратени във враждебния свят като "овце сред вълци", успяват да разпространят Христовото учение. Само благодарение на свръхестествената намеса християнството въпреки страшната съпротива на демоничния свят, не само оцелява, но и се разпространява почти навсякъде. Това е най-силният довод - опитът в световен мащаб - победата над злото със силата на доброто.

Опитът в настоящето също е недвусмислен:

- Като приемат живия и възкръснал Христос, вселил се посредством Святия Дух във всеки, който повярва в Него и Го потърси с цялото си сърце, милиони хора по цялото земно кълбо от дните на апостолите до днес се раждат чрез същата Божия сила.

- Всеки един от родените от Бога

*“Галилеяни, защо стоите и гледате към небето?
Тоя Иисус, Който се възнесе на небето, ще дойде така, както
Го видяхте да отива на небето”*

Деян. 1:9-11

Грабването е свръхестествено явление, съпроводено с мигновена промяна на човешкото тяло от състояние на тленност в нетление, от временно тяло във вечно, с други способности и функции, необходими за живот в друго измерение, последвано от свръхестествено пренасяне на хора от земята на небето.

получава вътрешно свидетелство, подобно на Енох - откровение от Бога, - че е Божи дете: "Така самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чедра" (Римл. 8:16).

- Чрез същата сила, с която в продължение на векове извършва тези вътрешни, невидими за човешките очи промени, Бог като Създател на естествените закони ще осъществи и грабването на Църквата. Той ще приложи същата сила и за физическата промяна, за да издигне нас при Себе Си.

- В живота на Църквата през вековете са засвидетелствани чудеса и знамения, извършени от Святия Дух чрез новородени и святи хора. Всичко това става чрез силата посредством която Бог възкресява Христос от мъртвите. Апостол Петър пише: "Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда, чрез възкресението на Иисус Христос от мъртвите" (I Пет. 1:3).

Ето защо имаме основание да вярваме, че и самите ние ще бъдем грабнати - в това ни уверява неведнъж самият Бог. Той говори в миналото за грабването на Енох и го извършва. Той говори за грабването на пророк Илия и го извършва. Той говори за Христовото възнесение и Го осъществява. Той говори за нашето новораждане и го извършва. Той говори за нашето грабване и ще го извърши.

Всички исторически събития, свързани с грабването, са неоспорими. Нашето новораждане е неоспоримо, следователно и предстоящото събитие - свръхестественото ни грабване, свързано със същата божествена идея - ще се изпълни.

Система от знания

Апостол Павел пише: "Ако някой мисли, че знае нещо, той още не е познал, както трябва да познава. Но ако някой обича Бога, той е познат от Него" (I Кор. 8:2-3). А в един от руските преводи четем: "Който обича Бога, дадено му е знание от Него." Това знание придобиваме чрез откровение от Бога за истината относно нашето минало, настояще и бъдеще.

Знанието идва не само от историческите документи, като информация, а и чрез вътрешен опит - общение с Бога. Промяната на нашата природа - вътрешната ни същност, която е осезаема при новородения християнин - е доказателство за Божието действие в нас и ни дава вяра като една от дарбите на Святия Дух. А тази вяра изгражда увереност в истините на Священото Писание. Ето защо възприемаме като неоспорим факт грабването на Енох, Илия и Христос. За такова знание пише апостол Йоан: "Знаем, че ние сме от Бога... Знаем също, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаем истинния Бог" (Йоан 5:19).

Ще се опитаме да дадем дефиниция на божественото знание - то е онова, което произлиза от Бога като абсолютна истина, просвещаваща човешкия разум. Чрез вяра се утвърждава сърцето на човека, дава му се твърда убеденост, вдъхновява се волята му за целенасочено действие с пълно участие на ръзсъдъка.

В битката си с гностицизма апостол Йоан пише три Послания, където про-

¹ Умберто Еко, Как се пише дипломна работа, 45-49 стр.

² Grentz, J. S. and Olson, R., op. cit., 67.

тивнопоставя чистото, идващо от Бога знание, на езическото, което се получава от демони. Именно това чисто знание ни дава увереност за миналото, говори за настоящето и ни носи твърда надежда за бъдещето. То няма нищо общо с внушението, тъй като всяка стъпка по пътя към него е осмислена и се подлага на щателна проверка. Ще си позволим чрез езика на психологията да подчертаем силата и влиянието на знанието, което идва от Бога. То се разпространява чрез три сфери:

1. Когнитивна - приемане на информация и нейното осмисляне: "Товага им отвори ума, за да разберат Писанията" (Лука 24:45).

2. Емоционална - свързана с межличностните отношения и ценностната система: "Да възлюбих Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум... Да възлюбих ближния си, както себе си" (Мат. 22:37-39).

3. Психомоторна, т.е. във връзка с навиките и уменията: "Мойсей каза още: "Веселеи, Елиав и всеки, който умее, в чието сърце Господ е вложил мъдрост и умение, за да знае да върши каквато и да било работа, за службата на светилището, нека работят, както Господ е заповядал" (Изх. 36:1).

Писаното Божие Слово е система от знания и на тях трябва да се доверим повече, отколкото на всички други човешки знания, които търпят промени с времето. Само Божието Слово е вечно. За него Христос казва: "Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат" (Мат. 24:35).

„Онзи, Който свидетелства за това, казва: „Наистина идвам скоро. Амин! Ела, Господи Иисусе!“ (Откр. 22: 20).

презвитер

Иван Вълков